

Met hart en ziel op reis naar jezelf

Leonie Meijer bracht vorige week haar nieuwe album *NJ 123* uit. Ook is ze begonnen met haar theatertour *Hier*. Dit alles volgt op een zware en moeilijke periode voor de singer-songwriter.

Toen de nu 32-jarige Meijer in 2011 vierde werd bij *The Voice of Holland* ging het hard met de zangeres. Ze kreeg het drukker dan ooit, werd een BN'er en ze ging van optreden naar optreden, in sneltreinvaart. Daarnaast lanceerde ze ook nog drie albums: *Lost* (2011), *Luister Maar* (2013) en *The Naked Sessions* (2015). De trein van de goedlachse en spontane singer-songwriter denderde met volle vaart door. Maar opeens kwam de intercity in 2016 tot stilstand ... hardhandig, alsof er aan de noodrem werd getrokken. Meijer zat er doorheen, ze kwam niet meer haar bed uit. Ze was overwerkt, ziek.

'Ik kreeg in die periode geen lucht meer', kijkt Meijer nu een jaar later terug. 'Ik ben een paar keer naar de dokter geweest, maar die stuurde me tot drie keer toe weg. Er mankeerde volgens hem niets aan m'n lichaam. Toen wist ik het wel: ik was over mijn limiet gegaan, ik liet té veel dingen door andere mensen bepalen. Wat ik echt wilde, dat deed ik niet, de voldoening was weg.' Een moeilijke periode volgde, waarop Meijer na enige tijd besloot haar tas te pakken en een paar weken naar het zuiden van de Verenigde Staten af te reizen, naar de bakermat van de blues- en countrymuziek. Dat deed ze in haar eentje. In een auto maakte de in Rotterdam geboren popzangeres een muzikale roadtrip, op zoek naar creativiteit, maar vooral naar zichzelf.

Hoe moeilijk was de beslissing om voor jezelf te kiezen?

'Dat was lastig, maar het was een bevrijdende beslissing. Het gaf me rust en inspiratie. De afgelopen zes jaar waren te onstuimig geweest. Ik wilde alsmaar iedereen tevreden houden, dat zit een beetje in me. Al die jaren waren heel waardevol – daar ben ik ontzettend dankbaar voor –, maar ik merkte tijdens optredens dat ik niet aan m'n trekken kwam. Die optredens in feesttenten waren leuk, maar het is niet wat ik wilde en wil. Ik werd geremd in mijn creativiteit en was het zat.

De beslissing om er alleen op uit te gaan, was het beste idee ooit. In New Orleans, Memphis, Nashville en New York merkte ik dat ik tot bloei kwam. Daar heb ik opgetreden in achterafcafeetjes. Dat ging heel spontaan, het was geweldig. Begin dit jaar ben ik ook nog in Ierland en Praag geweest. In Praag heb ik kennism gemaakt met The City of Prague Philharmonic Orchestra. Zij hebben uiteindelijk ook meegewerkt aan dit *NJ 123*. Het album en mijn theatertour zijn mede dankzij deze reis tot stand gekomen.'

Hoe zou u uw nieuwe plaat omschrijven?

'Het album is voor mij een persoonlijk document, ook over de moeilijke periode die ik heb gekend. Ik wilde een stap maken om écht te doen wat ik zelf wilde. Dat is met dit album gelukt. Het is een popalbum met folk- en country-invloeden, maar je hoort dus ook de klassieke invloeden van The City of Prague Philharmonic Orchestra. Op dit album ben ik persoonlijker dan ooit. Ik kom uit voor het verdriet dat ik heb gevoeld. Ja, ik denk dat het een vrij serieuze plaat is geworden.'

Noem eens een nummer waarin we deze pijn voelen?

'In het nummer 'I Give Up' stel ik me kwetsbaar op. Ik zing daarin over de liefde die niet altijd alles overwint. Ik ben een vasthoudend type dat niet snel opgeeft, maar soms staan

bepaalde dingen zó in de weg, dan moet je wel opgeven. Dat heb ik moeten leren. Altijd dacht ik van: het komt wel goed, maar zo werkt het niet. Soms is het leven gewoon pijnlijk, dat heb ik moeten leren accepteren. Daaraan toevoegend: mijn hart en ziel ligt in dit album, maar iedere luisteraar mag z'n eigen verhaal uit de nummers halen. Dat is ook mijn doel. Het is het belangrijkste dat mensen zich kunnen identificeren met mijn muziek.'

U bent gestart met uw theatertour. Wat kunnen bezoekers verwachten?

'Ik neem ze in het theater als het ware mee op reis, alsof ze naast me in de auto zitten in de Verenigde Staten. Ik zing mijn nieuwe nummers, speel covers en vertel tussendoor verhalen over mijn trip. Net als in de nummers stel ik me op het podium open en kwetsbaar op. Er is geen mooiere plek om dat te doen dan in het theater. Serieus, in het theater staan is het mooiste wat er is. Ik ben op dit moment waar ik wil zijn.'